

Sygn. akt II Ca 37/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Paweł Hochman SSO Dariusz Mizera (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego powoda G. U. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową E. K. (1)

przeciwko E. U.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz.

z dnia 25 października 2017 roku, sygn. akt III RC 297/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że alimenty należne od pozwanego E. U. na rzecz powoda G. U. ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 marca 2015 roku w sprawie IC 1425/14 w kwocie po 525 złotych miesięcznie podwyższa do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie poczynając od 15 września 2017 roku pozostawiając bez zmian dotychczasowe warunki płatności;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSO Paweł Hochman SSO Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 37/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 października 2017r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z powództwa: małoletniego G. U. reprezentowanego przez E. K. (1) przeciwko: E. U. o podwyższenie alimentów oddalił powództwo

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 03 marca 2015 r. w sprawie I C 1425/14 podwyższono alimenty od pozwanego E. U. na rzecz jego małoletniego syna G. U. z kwoty po 450 złotych do kwoty po 525 złotych, pozostałe warunki płatności pozostawiając bez zmian. Małoletni G. U. miał wówczas niespełna 3 lata i mieszkał z matką w jednopokojowym mieszkaniu w T.. E. K. (1) pracowała jako sprzedawca z zarobkami 1.200 złotych netto, a ponadto otrzymywała zasiłek rodzinny w kwocie 77 złotych oraz dodatek wychowawczy w kwocie 400 złotych. Pozwany E. U. pracował jako pomoc introligatora i zarabiał 1.485,34 złotych netto.

Obecnie małoletni G. U. ma 5 lat i uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi 13 złotych. Pozostałe opłaty związane z przedszkolem wyniosły łącznie 376 złotych. Małoletni jest zdrowym dzieckiem i nie ma żadnej diety. Nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. Chłopiec szybko rośnie i w związku z tym E. K. (1) kupiła mu w sierpniu 2017 r. trzy pary butów za które zapłaciła łącznie 230 złotych. Były to obuwie zimowe. Kupiła również kurtkę za którą zapłaciła 200 złotych. E. K. (1) oceniła łączny koszt utrzymania syna na kwotę 1200 złotych. E. K. (1) pracuje jako sprzedawca w (...) Sp. z o.o. z wynagrodzeniem w wysokości ok. 1.500-1.600 złotych miesięcznie. Mieszka z synem oraz matką. Na jej stałe opłaty składają się czynsz, za który płaci 400 złotych miesięcznie, oraz media na które łącznie wydaje około 230 złotych, przy czym jej matka dokłada się do opłat. E. K. (1) splaca kredyt zaciągnięty na zakup drzwi, którego jedna rata wynosi 140 złotych.

Pozwany E. U. ma 31 lat. Pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. we W. zajmującej się produkcją kolczyków dla zwierząt. W lipcu br jego zarobki wyniosły 2153, 13 złotych netto, natomiast w sierpniu br. 1109, 61 złotych, we wrześniu br. 851, 82 złotych przy czym obniżenie zarobków związane było z tym, że karta stałego pobytu pozwanego straciła ważność. Mieszka w wynajmowanym mieszkaniu we W., za które płaci 900 złotych tytułem czynszu plus ok. 100 złotych tytułem opłat za media. Splaca kredyt w kwocie 1.500 złotych zaciągnięty na mieszkanie. Poza małoletnim powodem ma córkę w wieku 3 lat, na którą ma zasądzone 200 złotych alimentów.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obojgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowe odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu. Stosownie do przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia bądź podwyższenia alimentów wówczas, gdy zmianie ulegną potrzeby uprawnionego albo zmienią się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej. Dla oceny zasadności powództwa w niniejszej sprawie należało zatem ustalić czy od poprzedniego orzekania o alimentach w sprawie I C 1425/14 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniego G. U..

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów dostarczonych przez strony w postaci zaświadczeń i faktur, których treść nie budziła zastrzeżeń i których żadna ze stron nie kwestionowała, a ponadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania stron.

Analiza powyższego materiału dowodowego skłoniła Sąd do konstatacji, iż w niniejszej sprawie nie zaszła istotna zmiana stosunków uprawniająca skorygowanie obowiązku alimentacyjnego pozwanego. W ocenie Sądu powódka w żaden sposób nie wykazała, aby uprawniało je zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, ograniczyła się bowiem w istocie jedynie do przedstawienia niepopartego dowodami szacunku, iż koszty utrzymania małoletniego

obecnie oscylują na poziomie 1.200 złotych miesięcznie, która to kwota zdaniem Sądu kwota jest wysoce zawyżona, nieadekwatna do wieku dziecka i nie korespondująca ze standardem życia jego rodziców. W związku z brakiem przedstawienia wiarygodnych dowodów na poparcie kosztów wydatkowanych na rzecz małoletniego, w szczególności comiesięcznych kosztów zakupu żywności, opłat mieszkaniowych (media), środków czystości, opierając się na zasadach doświadczenia życiowego Sąd ustalił, że średni miesięczny koszt utrzymania małoletniego oscyluje wokół kwot 900-1000 złotych. W aspekcie powyższego uwzględnić należało, iż od wydania orzeczenia zasądzonego alimenty w kwocie po 525 złotych miesięcznie do czasu wniesienia powództwa w tej sprawie upłynął okres 2 lat i 4 miesięcy. W tym czasie generalnie nie zmienił się koszt utrzymania G. U., który jest zdrowym dzieckiem, rozwija się prawidłowo i nie jest na żadnej diecie. Nie uczęszcza także na żadne zajęcia dodatkowe, co zwiększałoby koszty jego utrzymania. Zważyć należy również, że ogólne koszty wyżywienia, odzieży codziennej, obuwia czy leków są obecnie na podobnym poziomie jak w trakcie orzekania w poprzedniej sprawie i nie stanowią podstawy do zwiększenia obowiązku alimentacyjnego ponad zasądzoną kwotę.

Zwiększeniu uległy natomiast zarobki E. K. (1), która w toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej zarabiała 1.200 złotych netto miesięcznie, natomiast obecnie jej wynagrodzenie jest różne w zależności od miesiąca i wynosi około 1.500 – 1.600 złotych netto miesięcznie. Przy czym dokonując oceny kondycji finansowej E. K. (1) Sąd uwzględnił, że obecnie mieszka ona wspólnie z matką, która partycypuje w wydatkach związanych z czynszem oraz mediami.

Dokonując analizy sytuacji majątkowej pozwanego E. U. Sąd uznał, iż wykorzystuje on swoje możliwości zarobkowe w stopniu maksymalnym, pracując w pełnym wymiarze godzin w mieście swojego zamieszkania, a pensja podstawowa pozwanego w porównaniu do dnia wyrokowania w poprzedniej sprawie wzrosła. W lipcu oraz w sierpniu br. wyniosła ona około 2.000 złotych, jednakże z uwagi na problemy z uzyskaniem pozwolenia na pracę we wrześniu 2017 r. pozwany osiągnął wynagrodzenie w kwocie 851, 82 złotych. Wydatki pozwanego związane z czynszem oraz mediami wynoszą natomiast ok. 1000 złotych miesięcznie. Porównując sytuację majątkową pozwanego z dnia wyrokowania w sprawie IC 1425/14, nie można tracić z pola widzenia faktu, że obecnie jest on obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na drugie dziecko w kwocie 200 złotych, a więc ponad dwukrotnie niższą aniżeli alimenty na rzecz powoda. W czasie trwania poprzedniego postępowania uzyskiwał także dochody z tytułu gry w piłkę. Obecnie nie gra ponieważ nie karty stałego pobytu w Polsce a jedynie pozwolenie na pracę. Nie otrzymuje więc dodatkowych pieniędzy.

Analizując powyższe, Sąd uznał, że kwota 525 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego G. U. tytułem alimentów od pozwanego w dalszym ciągu zaspokaja jego usprawiedliwione potrzeby, a także odpowiada możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego i pozwala mu obecnie egzystować na stopie równej obojgu jego rodziców, biorąc pod uwagę także, iż E. K. (1) również może i powinna przyczyniać do zaspokajania potrzeb małoletniego z wykorzystaniem do tego własnych funduszy a ponadto rozsądnie gospodarując otrzymywanymi alimentami. Dodatkowo, rozstrzygając w niniejszej sprawie Sąd zważył, że wytoczenie sprawy o podwyższenie alimentów nie może być formą próby zmiany poprzedniego orzeczenia przy nie zmienionych okolicznościach. Nie wystarczy bowiem sam upływ czasu, aby możliwe było orzeczenie podwyższenia świadczenia alimentacyjnego. Zmiana w zakresie obowiązku alimentacyjnego jest możliwa tylko jeśli w czasie od wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów zaszła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę zobowiązania.

Wobec powyższego, niniejsze powództwo o podwyższenie alimentów podlegało oddaleniu z powodu niezaistnienia przesłanek o których mowa w art. 138 kro.

Apelację od powyższego wyroku w imieniu małoletniego powoda wywiodła jego przedstawicielka ustawowa. Nie sprecyzowała zarzutów apelacyjnych niemniej jednak lektura środka zaskarżenia wskazuje, iż zarzuca ona sądowi naruszenie prawa materialnego tj. art. 138 krio oraz błędne ustalenia faktyczne dotyczące potrzeb małoletniego. W efekcie wniosła o uwzględnienie w całości jej powództwa o podwyższenie alimentów.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

Za przedszkole przedstawicielka ustawowa małoletniego płaci około 300 zł miesięcznie. Małoletni często choruje tylko w 2017r. przedstawicielka ustawowa była z nim kilkanaście razy u lekarza.

Dowód: - zeznania matki małoletniego E. K. przed Sądem Okręgowym k. 76 , historia wizyt lekarskich k.54-56

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja strony powodowej jedynie w nieznaczej części jest zasadna.

Sąd Okręgowy po nieznacznym uzupełnieniu podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Przedmiotem żądania w niniejszej sprawie jest podwyższenie alimentów. Uwzględnienie takiego powództwa stosownie do art. 138 krio wymaga – jak to słusznie zauważył Sąd Rejonowy - wykazania, że nastąpiła zmiana stosunków a ponadto odniesieniem do takiej zmiany jest sytuacja jaka miała miejsce w chwili wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów. Sytuacje te należy porównać z sytuacją aktualną pamiętając jednocześnie, że trzeba mieć na względzie z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony majątkowe i zarobkowe możliwości osoby zobowiązanej.

Należy się przy tym zgodzić z poglądem Sądu Rejonowego, iż wytoczenie sprawy o podwyższenie alimentów nie może być formą próby zmiany poprzedniego orzeczenia przy nie zmienionych okolicznościach. Niemniej jednak ta słuszna teza nie znajduje odzwierciedlenia w okolicznościach sprawy.

Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, iż w przeciągu ostatniego czasu zwiększyły się potrzeby uprawnionego na tyle, iż usprawiedliwiały podwyższenie alimentów przynajmniej o kwotę 75 zł. Małoletni od września 2017r. rozpoczął nowy etap w swoim życiu a mianowicie rozpoczął uczęszczanie do przedszkola. Nie ulega wątpliwości, iż powyższe wiąże się z dodatkowymi wydatkami na ubrania czy też obuwie, kosztami związanymi z opłatami za przedszkole jak i dodatkowymi wydatkami związanymi z samym przedszkolem np. komitet rodzicielki, wyprawka do przedszkola, ubezpieczenia itp. Poza tym nie sposób nie dostrzec, iż małoletni jest dzieckiem dosyć chorowitym pomimo, że nie choruje na jakieś przewlekłe choroby to jednak w samym tylko 2017r. przedstawicielka ustawowa była z nim na kilkunastu wizytach lekarskich w związku z różnego rodzaju infekcjami. Wszystkie te okoliczności generują dodatkowe koszty które nie istniały podczas poprzedniego orzeczenia o alimentach. W efekcie koszty utrzymania małoletniego należy ocenić na poziomie około 1000 zł. Małoletni ma prawo żyć na stopie życiowej równej z rodzicami co wskazuje, iż oceniając usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego należy oceniać je zarówno przez pryzmat samych usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pozwany jak sam zeznał na rozprawie przed Sądem Rejonowym ma już zezwolenie na pracę w Polsce. Jego możliwości zarobkowe należy zatem ocenić na poziomie około 2000 zł netto takie bowiem dochody osiągał ostatnio. A zatem jego możliwości zarobkowe wzrosły w stosunku do poprzedniego orzeczenia o alimentach o nieco ponad 500 zł. Uwzględniając, iż pozwany jest obciążony alimentami na drugie dziecko, to w ramach swoich możliwości zarobkowych przy uwzględnieniu ewentualnych dochodów z gry w piłkę nożną bez nadmiernego uszczerbku dla swojego utrzymania winien wyasygnować na rzecz małoletniego syna dodatkowo kwotę 75 zł miesięcznie tak, że w efekcie alimenty należne od niego na rzecz syna G. winny wynosić 600 zł miesięcznie.

W efekcie obecnie ustalone alimenty na poziomie 600 zł są adekwatne w stosunku do potrzeb dziecka jak i możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz odpowiadają standardowi życia obojga rodziców małoletniego.

Niemniej jednak przedstawicielka ustawowa także musi mieć na względzie, iż alimenty są zasądzane na przyszłość a jako, że zostały ustalone w sprawie na stosunkowo wysokim poziomie tj. w kwocie po 600 zł miesięcznie to występowanie w przyszłości z powództwem o ich kolejne podwyższenie musi być podyktowane rzeczywistą i istotną zmianą stosunków w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. należało orzec jak w pkt 1 wyroku oddalając apelację w pozostałym zakresie, a to na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

SSO Paweł Hochman SSA w SO Arkadiusz Lisiecki SSO Dariusz Mizera